[2022] 15 S.C.R 516

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2022] 15 S.C.R 516

എം /എസ് ത്രിമൂർത്തി ഫ്രാഗ്രൻസസ് (പ്രൈ) ലിമിറ്റഡ്. അതിന്റെ ഡയറക്ടർ ശ്രീ പ്രദീപ് കുമാർ അഗർവാൾ വഴി

v.

ഡൽഹി എൻ.സി.ടി.യുടെ

പ്രിൻസിപ്പൽ സെക്രട്ടറി (ഫിനാൻസ്) & മറ്റുള്ളവർ മുഖാന്തരം

(2011 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 8486)

സെപ്റ്റംബർ 19, 2022

[ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദിരാ ബാനർജി, ജസ്റ്റിസ് സൂര്യകാന്ത്,ജസ്റ്റിസ് എം.എം. സുന്ദരേഷ്,

ജസ്റ്റിസ് സുധാംശു ധൂലിയ ജസ്റ്റിസ് ഹേമന്ത് ഗുപ്ത]

നികുതി/നികുതിവ്യവസ്ഥ – എക്സൈസിന്റെ അധിക തീരുവകൾ (പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ) നിയമം, 1957 – സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമം, 1944 – ഡൽഹി വിൽപ്പന നികുതി നിയമം, 1975 – ഉത്തർപ്രദേശ് വ്യാപാര നികുതി നിയമം, 1948 – തമിഴ്നാട് പൊതു വിൽപ്പന നികുതി നിയമം, 1959 – എഡിഇ നിയമത്തിലെ ഒന്നാം ഷെഡ്യൂളിലെ ഒരു എൻട്രിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന പുകയിലയും ഗുട്ട്കയും അടങ്ങിയ പാൻ മസാലയ്ക്ക് 1975 ലെ നിയമപ്രകാരമോ അല്ലെങ്കിൽ/കൂടാതെ 1948 ലെ നിയമപ്രകാരമോ അല്ലെങ്കിൽ/കൂടാതെ 1959 ലെ നിയമപ്രകാരമോ സംസ്ഥാനത്തിന് നികുതി ചുമത്തനാകുന്നതാണോ? 1948 ലെ നിയമപ്രകാരം/അല്ലെങ്കിൽ 1959 ലെ നിയമപ്രകാരം – വിധിച്ചു : 1944 ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമം പ്രകാരം ചുമത്തിയ എക്സൈസിന്റെ തീരുവയ്ക്ക് പുറമേ, ചില സാധനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ എക്സൈസിന്റെ അധിക തീരുവ ചുമത്തുന്നതിനും ശേഖരിക്കുന്നതിനും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതിനാണ് എഡിഇ നിയമം നടപ്പിലാക്കിയത് – എഡിഇ നിയമപ്രകാരം സാധനങ്ങൾക്ക് ചാർജ് ഈടാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ, സംസ്ഥാന നിയമപ്രകാരം അതേ സാധനങ്ങൾക്ക് വിൽപ്പന നികുതി ചുമത്താൻ സംസ്ഥാനത്തിന് കഴിയില്ല – കോത്താരി ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ കേസുകളുടെ നിരയും ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് കേസുകളുടെ നിരയും തമ്മിൽ ഒരു വൈരുദ്ധ്യവുമില്ല – വൈരുദ്ധ്യമില്ലാത്തതിനാൽ, ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിലേക്കുള്ള പരാമർശം കഴമ്പില്ലാത്തതാണ് , കേസുകൾ സാധാരണ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ തീരുമാനത്തിനായി വയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന – അനുച്ഛേദം 145– മുൻ വിധിന്യായങ്ങൾ ബാധകമാകുമെന്ന തത്വം– മുൻവിധിന്യായങ്ങളുടെ സിദ്ധാന്തം– മുമ്പത്തെ ഒരു തീരുമാനം അസാധുവാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ– വിധിച്ചു : **ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദിര ബാനർജി, (തനിക്കും ജസ്റ്റിസ് സൂര്യ കാന്ത്, ജസ്റ്റിസ് എം.എം., സുന്ദരേഷ്, ജസ്റ്റിസ് സുധാൻഷു ധൂലിയ എന്നിവർക്കും വേണ്ടി):** ഈ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം സുപ്രീം കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് ഡോ. ജയ്ശ്രീ ലക്ഷ്മൺറാവു പാട്ടീൽ v. ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ മുതൽപേർ , (2021) 8 ജെ ടി 337 ആയി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ള കേസിൽ നല്കിയിട്ടുള്ളതിനാൽ ഈ കോടതി ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകേണ്ട ആവശ്യമില്ല – അനുച്ഛേദം 145(5) പ്രകാരം വാദം കേട്ട ഭൂരിപക്ഷ

[2022] 15 S.C.R 516

ജഡ്ജിമാരുടെയും സമ്മതം കോടതിയുടെ വിധിയോ അഭിപ്രായമോ ആയി കണക്കാക്കും – ഭൂരിഭാഗമാകുന്ന ജഡ്ജിമാരുടെ എണ്ണം കണക്കിലെടുക്കാതെ കുറഞ്ഞ അംഗബലമുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനത്തിന്മേൽ കൂടുതൽ അംഗബലമുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിന്റെ ഭൂരിഭാഗം തീരുമാനം നിലനിൽക്കും– **ജസ്റ്റിസ് ഹേമന്ത് ഗുപ്ത (യോജിക്കുന്നു)**: ഒരു ഏറ്റവും വലിയ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച തീരുമാനം കുറഞ്ഞതോ തുല്യമോ ആയ ബലമുള്ള ഏതൊരു ബെഞ്ചിനും ബാധകമാണ് – ഒരു പ്രത്യേക അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ച ജഡ്ജിമാരുടെ എണ്ണമല്ല, ബെഞ്ചിന്റെ ബലമാണ് പ്രസക്തമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നത് – കുറഞ്ഞ കാഴ്ചമുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിന് വലിയ കാഴ്ചമുള്ള ഒരു ബെഞ്ച് എടുത്ത നിയമ വീക്ഷണത്തോട് വിസമ്മതിക്കുവാനോ വിയോജിക്കാനോ കഴിയില്ല – അതിനാൽ, ഒരു പ്രത്യേക അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുന്ന ജഡ്ജിമാരുടെ സംഖ്യാ ബലം പ്രസക്തമല്ല, പക്ഷേ ബെഞ്ചിന്റെ ബലം വിധിന്യായത്തിന്റെ ബന്ധന സ്വഭാവത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നു.

ഡോ. ജയ്ശ്രീ ലക്ഷ്മൺറാവു പാട്ടീൽ v. ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ മുതൽപേർ (**2021) 8 എസ് സിസി 1 : 2021 (8) ജെ ടി 337;** സെൻട്രൽ ദാവൂദി ബോറ കമ്മ്യൂണിറ്റി ബോർഡ് മുതൽപേർ vs. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം മുതൽപേർ **(2005) 2 എസ് സി സി 673 ; [2004] 6 സപ്പ്ളി എസ് സി ആർ 1054** യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽപേർ വേർസ്സ് രഘുബീർ സിംഗ് (മരിച്ചു) എൽ ആർ സ് വഴി മുതൽപേർ **(1989) 2 എസ് സി സി 754; [1989] 3 എസ് സി ആർ 316**– **പിന്തുടർന്നു**.

കോത്താരി പ്രോഡക്ട്സ് ലിമിറ്റഡ് v. എ.പി സംസ്ഥാനം **(2000) 9 എസ് സി സി 263 : 2000 (3) ജെ ടി 554;** സെൻട്രൽ സെയിൽസ് ടാക്സ് vs. ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് വർക്ക് **(1987) 3 എസ് സി സി 140 : [1987] 3 എസ് സി ആർ 93** – **ചർച്ച ചെയ്തു**.

ശാന്തി ഫ്രാഗ്രൻസസ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽപേർ **(2018) 11 എസ് സിസി 305 : [2017] 8 എസ് സി ആർ 711;** യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. രഘുബീർ സിംഗ് **(1989) 2 എസ് സിസി 754 : [1989] 3 എസ് സി ആർ 316;** നിങ്കപ്പ രാമപ്പ കുർബാർ v. എമ്പറർ **1941 എസ് സിസി ഓൺലൈൻ ബോം 41 : എ ഐ ആർ 1941 ബോം 408;** സുപ്രീം കോടതി അഡ്വക്കേറ്റ്സ്-ഓൺ-റെക്കോർഡ് അസോസിയേഷൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ **(2016) 5 എസ് സിസി 1 : [2015] 13 എസ് സി ആർ 1;** ഹാർപ്പർ v. നാഷണൽ കൽക്കരി ബോർഡ് **[1974] കു ബി 614;** മഹാലക്ഷ്മി ഓയിൽ മിൽസ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എ .പി . **(1989) 1 എസ് സിസി 164 : [1988] 2 സപ്ലി. എസ് സി ആർ 1088;** ഗോഡ്ഫ്രെ ഫിലിപ്സ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി **(2005) 2 എസ് സി സി 515 : [2005] 1 എസ് സി ആർ 732;** സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഒറീസ vs. രാധേയ് ശ്യാം ഗുഡ്ഖു ഫാക്ടറി **(2018) 11 എസ് സി സി 505;** ഗുലാബ്ചന്ദ് ഹരേക്ചന്ദ് v. സ്റ്റേറ്റ് പശ്ചിമ ബംഗാൾ **1984 എസ് സി സി ഓൺലൈൻ കൽ 274;** റിലയൻസ് ട്രേഡിംഗ് കമ്പനി, കേരളം v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള **(2011) 15 എസ് സി സി 762;** സെയിൽസ് ടാക്സ് ഓഫീസർ, സെക്ടർ-IX, കാൺപൂർ vs. ഡീലിംഗ് ഡയറി പ്രോഡക്ട്സ് മുതൽപേർ **(1994) സപ്പ്. 2 എസ് സി സി 639;** സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബീഹാർ മുതൽപേർ v. കൃഷ്ണ കുമാർ കബ്ര മുതൽപേർ **(1997) 9 എസ് സി സി 763** – **പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു**.

ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനം വേർസ്സ് ഗോർധൻദാസ് കേശവ്ജി ഗാന്ധി മുതൽപേർ . **എ ഐ ആർ** 1962 ഗുജ് 128 – **അംഗീകരിച്ചു**.

[2022] 15 S.C.R 516

കേസ് നിയമ റഫറൻസ്

ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദിര ബാനർജിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ .

[2017] 8 എസ് സി ആർ 711	**പരാമർശിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 2**
[1989] 3 എസ് സി ആർ 316	**പരാമർശിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 3**
[1987] 3 എസ് സി ആർ 93	**ചർച്ച ചെയ്തത്**	**ഖണ്ഡിക 4**
[2015] 13 എസ് സി ആർ 1	**പരാമർശിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 4(ii)**
[1988] 2 സപ്ലിമെന്റ് എസ് സി ആർ 1088	**പരാമർശിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 6**
[2005] 1 എസ് സി ആർ 732	**പരാമർശിച്ചത്**	**ഖണ്ഡിക 7**

ജസ്റ്റിസ് ഹേമന്ത് ഗുപ്തയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ.

[2004] 6 സപ്ലിമെന്റ് എസ് സി ആർ 1054	**പിന്തുടർന്നത്**	**ഖണ്ഡിക എഫ്**
[1989] 3 എസ് സി ആർ 316	**പിന്തുടർന്നത്**	**ഖണ്ഡിക എഫ്**

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: 2011 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 8486.

ന്യൂ ഡൽഹിയിലെ ഡൽഹി ഹൈക്കോടതിയുടെ 2005 ലെ 2925 ആം നമ്പർ റിട്ട് ഹർജി (സി)യിലുണ്ടായ 05.04.2006 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

കൂടെ

2011 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 8485, 8487, 8496–8501, 8502 ഓഫ് 2011, 8617, 2014 ലെ 10374–10379, 8488, 8491–8494, 8495 , സ്പെഷ്യൽ ലീവ് പെറ്റീഷൻ നമ്പർ (സി) 2017 ലെ 33322.

ശ്രീ ധ്രുവ് അഗർവാൾ, സീനിയർ അഡ്വ., നളിൻ തൽവാർ, പ്രവീൺ കുമാർ, നിഷിത്അ ഗർവാൾ, മിസ്. സുനൈന കുമാർ, മിസ്. കനിഷ്ക മിത്തൽ, മാധവ് ഭാട്ടിയ, ധ്രുവ് സുരാന, ശ്രേഷ്ഠ് ആര്യ, ആദിത്യ പാണ്ഡെ, മിസ്. ഭാരതി ത്യാഗി, പവൻശ്രീ അഗർവാൾ, മിസ്. സൗമ്യ ധങ്കർ,. ശ്രീമതി പ്രഭാ സ്വാമി, നിഖിൽ സ്വാമി, ദിവ്യ സ്വാമി, ഉപാസ്ന അഗർവാൾ, വിപിൻ കുമാർ ജയ്, ജി. പ്രകാശ്, എന്നീ അഭിഭാഷകർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി.

തുഷാർ മേത്ത, എസ്ജി, എൻ വെങ്കിട്ടരാമൻ, എഎസ്ജി, അരിജിത് പ്രസാദ്, കെ. രാധാകൃഷ്ണൻ, സീനിയർ അഡ്വ. ത്രുപേഷ് കുമാർ, സോഹെബ് ഹുസൈൻ, കാന്ത അഗർവാൾ, വി.സി.എസ്. ഭാരതി, എച്ച്.ആർ. റാവു, രാഘവ്, മുകേഷ് കുമാർ മറോറിയ, ഗുർമീത് സിംഗ് മക്കർ, ടി.എസ്. ശബരീഷ്, വിഷ്ണു ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ, ശ്രീമതി ശിവാനി ജെന, ശങ്കർ, എം. യോഗേഷ് കണ്ണ, ഭക്തി വർധൻ സിംഗ്, വികാസ് സിംഗ് ജംഗ്ര, അമിത് കുമാർ പതക്, തുഷാർ തരേജ, ആർ.നെടുമാരൻ, എന്നീ അഭിഭാഷകർ എതുകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി. കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദിര ബാനർജി.

1. ഈ ബാച്ച് അപ്പീലുകളിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട പ്രധാന ചോദ്യം, ഇനി മുതൽ 'എ ഡി ഇ നിയമം എന്ന് പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള 1957 ലെ എക്സൈസിന്റെ അധിക തീരുവകൾ (പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുള്ള

സാധനങ്ങൾ) നിയമത്തിലെ ഒന്നാം പട്ടികയിലെ ഒരു എൻട്രിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പുകയിലയും ഉഡ്കയും അടങ്ങിയ 'പാൻ മസാല',1975 ലെ ഡൽഹി വില്പന നികുതി നിയമ പ്രകാരമോ/അല്ലെങ്കിൽ 1948 ലെ ഉത്തർപ്രദേശ് വ്യാപാര നികുതി നിയമ പ്രകാരമോ/അല്ലെങ്കിൽ 1959 ലെ തമിഴ്നാട് പൊതു വില്പന നികുതി നിയമ പ്രകാരമോ സംസ്ഥാനത്തിന് നികുതി ചുമത്താനാകുമോ എന്നതാണ്.

2. **ശാന്തി ഫ്രാഗ്രൻസസ് vs. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽപേർ**[1] എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഒരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചത്:

12. ഒരു വശത്ത് കോത്താരി ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ *[കോത്താരി പ്രോഡക്ട്സ് ലിമിറ്റഡ് vs. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എ.പി.,* (2000) 9 എസ് സി സി 263], *രാധേശ്യം ഉഡ്വ ഫാക്ടറി [സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ഒറീസ v.രാധേശ്യം ഉഡ്വ ഫാക്ടറി,* (2018) 11 എസ് സി സി 505 : (1988) 68 എസ് ടി സി 92 (എസ് സി)] ഉം *റിലയൻസ് ട്രേഡിംഗ് കമ്പനിയും [റിലൈൻസ് ട്രേഡിങ്ങ് കോ v. കേരള സംസ്ഥാനം* , (2011) 15 എസ് സി സി 762] എന്നീ കേസുകളിലെ വിധിന്യായങ്ങളും , മറുവശത്ത് വേറെ രണ്ട് വിധിന്യായങ്ങളും കൂടി പിന്തുടരുന്ന *ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് വർക്ക്സ് [സി എസ് ടി v. ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് വർക്ക്സ്,* (1987) 3 എസ് സി സി 140 : 1987 എസ് സി സി (ടാക്സ്) 233] എന്നതിലെ വിധിന്യായവും തമ്മിൽ നേരിട്ടൊരു അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഇരുവശത്തും മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് തീരുമാനങ്ങളുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് പെട്ടെന്ന് കൂട്ടിച്ചേർക്കാം. ..."

3. ബെഞ്ച് പിന്നെയും നിരീക്ഷിച്ചു :

"13. ... ഈ കേസിന്റെ മറ്റൊരു രസകരമായ സവിശേഷത, യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. രഘുബീർ സിംഗ്[2]*, എസ് സി ആർ പേജ് 335-37 ; എസ് സി സി പേജ് 777-78, ഖണ്ഡിക 27, ഈ കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാർ 2-ഉം 3-ഉം ഇരിക്കുന്നത് കേവലം സൗകര്യാർത്ഥം മാത്രമല്ല, സംഖ്യാപരമായി ഉയർന്ന ബെഞ്ച് കുറഞ്ഞ ശക്തിയുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിനുമേൽ നിലനിൽക്കുമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കാം. ഈ കോടതി പ്രയോഗിക്കുന്ന മുൻവിധിന്യായങ്ങളുടെ സിദ്ധാന്തം സംഖ്യകളുടെ കാര്യമാണെങ്കിൽ, മതിയായ രസത്തോട് പറയട്ടെ, നിയമത്തിലെ നിലപാട് നിങ്കപ്പ രാമപ്പ കുർബാർ v. എംപറർ*[3] *എന്നതിൽ സി ജെ ബ്യൂമോണ്ട് വിധിച്ചത് പോലെ താഴെ പ്രകാരമാകാം ; (AIR പേജ് 409 : എസ് സി സി ഓൺലൈൻ ബോം)*

"...ആ കേസിൽ കോടതിയിൽ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരുണ്ടായിരുന്നു, അവരിൽ ഒരാൾ, ജസ്റ്റിസ് ഷാ ആ നിർദ്ദേശത്തോട് വിയോജിച്ചു. ക്വീൻ എംപ്രസ് v. മുഗപ്പ ബിൻ നിങ്കപ [ക്വീൻ എംപ്രസ് v. മുഗപ്പ ബിൻ നിങ്കപ, ഐഎൽആർ (1893) 18 ബോം 377] എന്ന കേസിൽ നാല് ജഡ്ജിമാരുടെ ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ മുമ്പുള്ള ഒരു തീരുമാനം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തിയതിനാൽ , കേസിന്റെ ആധികാരികത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാം. നാലിനെതിരെ ഒന്നിന്റെ ഭൂരിപക്ഷത്തിൽ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാർക്ക് നാല് ജഡ്ജിമാരുടെ ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനത്തെ അസാധുവാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു, അതിന്റെ ഫലമായി നാല് ജഡ്ജിമാരുടെ അഭിപ്രായം ഏകോപന അധികാരപരിധിയിലുള്ള അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിന് മേൽ

1 (2018) 11 എസ് സി സി 305

2 (1989) 2 എസ് സി സി 754; (1989) 3 എസ് സി ആർ 316

3 1941 എസ് സിസി ഓൺലൈൻ ബോം 41 : എ ഐ ആർ 1941 ബോം 408

[2022] 15 S.C.R 516

നിലനിൽക്കുമെന്നായിരുന്നു. ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ അധികാരങ്ങളിലും ഭരണഘടനയിലും വളരെ കുറച്ച് അധികാരമേയുള്ളൂ. ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന് ഒരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിനെ അസാധുവാക്കാൻ കഴിയുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല, കൂടാതെ ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിൽ മൂന്നോ അതിലധികമോ ജഡ്ജിമാർ ഉണ്ടായിരിക്കണം ;എന്നാൽ പിന്നീടുള്ള ബെഞ്ചിൽ മുമ്പത്തേതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ജഡ്ജിമാർ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന കേവലമൊരു കാരണത്താൽ പിന്നീടുള്ള ഫുൾ ബെഞ്ചിന് മുമ്പത്തെ ഫുൾ ബെഞ്ചിനെ അസാധുവാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വിധിക്കുന്നത് ക്രമവിരുദ്ധമായി തോന്നും. കാരണം അതാണ് നിയമം എങ്കിൽ, സമ അധികാരപരിധിയുള്ള ജഡ്ജിമാരാണെങ്കിൽ പോലും , ഏഴ് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന്, നാല് മുതൽ മൂന്ന് വരെ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ, ആറ് ജഡ്ജിമാരുടെ ഒരു ബെഞ്ചിന്റെ ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനം അസാധുവാക്കാൻ കഴിയും എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. എനാത്തുള്ള v. കൗഷർ അലി [എനാത്തുള്ള v. കൗഷർ അലി, 1926 എസ് സി സി ഓൺലൈൻ കൽ 104: ഐ എൽ ആർ (1927) 54 കൽ 266], കൊൽക്കത്തയിലെ രീതി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനം പ്രിവി കൗൺസിലിനോ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് പ്രത്യേകം രൂപീകരിച്ച ഒരു ബെഞ്ചിനോ മാത്രമേ റദ്ദാക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് സി.ജെ. സാൻഡേഴ്സൺ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി തോന്നുന്നു. ഇത് യഥാർത്ഥ നിയമമാണെങ്കിൽ പോലും, ചക്രവർത്തി v. പുരുഷോത്തം ഈശ്വരൻ അമിൻ [ചക്രവർത്തി v. പുരുഷോത്തം ഈശ്വരൻ അമിൻ,] എന്നതിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് അപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചതായി കാണിക്കാൻ ഒന്നുമില്ല. 1920 SCC ഓൺലൈൻ ബോം 144 : ഐ എൽ ആർ (1921) 45 ബോം 834]. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചുകളുടെ വിധികൾ പരിഗണിക്കുവാൻ ഞാൻ നിരവധി ഫുൾ ബെഞ്ചുകൾ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ വിധി പരിഗണിക്കുന്നതിനായി ഒരു പ്രത്യേക ബെഞ്ച് രൂപീകരിച്ചതായി ഞാൻ ഒരിക്കലും ഓർക്കുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഈ വിഷയം ഞാൻ കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകേണ്ടതില്ല, കാരണം, ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി, കള്ളസാക്ഷ്യം ചുമത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു ബദൽ കുറ്റം ഉണ്ടെന്നും, അത് അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി ചിന്തിച്ച സ്വഭാവമുള്ള ഒരു കുറ്റമാണെന്നും അനുമാനിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. അപ്പോൾ ചോദ്യം നീതിയുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കായി അത്തരമൊരു കുറ്റം ചുമത്തുന്നത് ഉചിതമാണോ എന്നതാണ്."

14. *സുപ്രീം കോടതി അഡ്വക്കേറ്റ്സ്-ഓൺ-റെക്കോർഡ് അസോസിയേഷൻ V. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ [സുപ്രീം കോടതി അഡ്വക്കേറ്റ്സ്-ഓൺ-റെക്കോർഡ് അസോസിയേഷൻ V. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ* (2016) 5 എസ് സി സി 1] കേസിൽ ജസ്റ്റിസ് ലോകുറും ഈ സമസ്യയെ ഇപ്രകാരം അഭിസംബോധന ചെയ്തിരുന്നു (എസ് സിസി പേജ്. 577-78, ഖണ്ഡിക 669).

"*669. പ്രദീപ് കുമാർ ബിശ്വാസിന്റെ [പ്രദീപ് കുമാർ ബിശ്വാസ് v. ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് കെമിക്കൽ ബയോളജി, (2002) 5 എസ് സി സി 111 : 2002 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) 633] കേസിലെ കൂടുതൽ രസകരമായ കാര്യമെന്തെന്നാൽ ബെഞ്ച് രൂപീകരിച്ച 7 (ഏഴ്) ജഡ്ജിമാരിൽ, 5 ജഡ്ജിമാർ സഭാജിത് തിവാരി [സഭാജിത് തിവാരി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, (1975) 1 എസ് സി സി 485 : 1975 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) 99] യിൽ വേറെ 5 ജഡ്ജിമാരുടെ ഏകകണ്ഠ തീരുമാനത്തെ അസാധുവാക്കി എന്നതാണ്. പ്രദീപ് കുമാർ ബിശ്വാസിലെ [പ്രദീപ് കുമാർ ബിശ്വാസ് v. ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് കെമിക്കൽ ബയോളജി, (2002) 5 എസ് സി സി111 : 2002 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) 633] 2 ജഡ്ജിമാർ സഭാജിത് തിവാരി [സഭാജിത് തിവാരി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, (1975) 1 എസ് സി സി 485 : 1975 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) 99] ശരിയായി തീരുമാനിച്ചതായി കണ്ടെത്തി. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ*

പറഞ്ഞാൽ, വസ്തുതയുടെയും നിയമത്തിന്റെയും ഒരു വിഷയത്തിൽ ആകെ 7 ജഡ്ജിമാർ ഒരു പ്രത്യേക വീക്ഷണം സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും, 5 ജഡ്ജിമാർ ആ വീക്ഷണം തെറ്റാണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും അവരുടെ തീരുമാനം ഇന്ന് മേഖലയിൽ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന .സംഖ്യകളുടെ ഭാരം അപ്രസക്തമാണോ? തുടർന്നുള്ള ബെഞ്ചിലെ സംഖ്യകൾ മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രധാനം എന്നതാണോ? പ്രദീപ് കുമാർ ബിശ്വാസിൽ [പ്രദീപ് കുമാർ ബിശ്വാസ് v. ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് കെമിക്കൽ ബയോളജി, (2002) 5 എസ് സി സി 111 : 2002 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) 633] 4 ജഡ്ജിമാർ മാത്രം സഭാജിത് തിവാരി [സഭാജിത് തിവാരി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, (1975) 1 എസ് സി സി 485 : 1975 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) 99] യെ അസാധുവാക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ബാക്കിയുള്ള 3 ജഡ്ജിമാർ തീരുമാനത്തിൽ യാതൊരു തെറ്റും കണ്ടെത്തിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്താകുമായിരുന്ന സ്ഥിതി ? 5 ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് ഏകകണ്ഠമായി എടുത്ത തീരുമാനം, തുടർന്നുള്ള 7 ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിൽ 4 ജഡ്ജിമാരുടെ തീരുമാനത്താൽ അസാധുവാക്കപ്പെടുമോ? പ്രദീപ് കുമാർ ബിശ്വാസ് [പ്രദീപ് കുമാർ ബിശ്വാസ് v. ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് കെമിക്കൽ ബയോളജി, (2002) 5 എസ് സി സി 111 : 2002 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) 633]] ഉചിതമായ നടപടിക്രമ നിയമങ്ങൾ പരിഹരിക്കേണ്ട ഒരു അസാധാരണ സാഹചര്യം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അപാകത ശാശ്വതമാണെങ്കിൽ തേർഡ് ജഡ്ജസ് കേസിലെ 9 ജഡ്ജിമാരുടെ ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനം [1998 ലെ പ്രത്യേക റഫറൻസ് നമ്പർ 1, ഇൻ രെ, (1998) 7 എസ് സി സി 739] 11 ജഡ്ജിമാരുടെ ഒരു ബെഞ്ചിൽ 6 ജഡ്ജിമാർക്ക് (അറ്റോർണി ജനറൽ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രകാരം) അസാധുവാക്കാൻ കഴിയും, അതിൽ 5 പേർ വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്നു, ഇത് ഒരു വീക്ഷണമുള്ള ജഡ്ജിമാരുടെ ആകെ എണ്ണം 14 ആയും മറ്റൊരു വീക്ഷണമുള്ള ജഡ്ജിമാരുടെ എണ്ണം 6 ആയും എത്തിക്കുന്നു, 6 പണ്ഡിത ജഡ്ജിമാരുടെ വീക്ഷണം നിയമമായി എടുക്കുന്നു!"

15. ഈ കേസിൽ, സംഖ്യകൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, സംഖ്യാപരമായി 8 ജഡ്ജിമാരുടെ അംഗബലമുള്ള *കോത്താരി ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ [കോത്താരി പ്രോഡക്ട് ക്ലിപ്തം V എ പി സംസ്ഥാനം* (2000) 9 എസ് സി സി 263] നിരയെ തുടർന്ന് രാധേശ്യം *ഉദ്ധവ ഫാക്കറി [ഒറീസ സംസ്ഥാനം v. രാധേശ്യം ഉദ്ധവ ഫാക്കറി*, (2018) 11 എസ് സി സി 505 : (1988) 68 എസ് ടി സി 92 (എസ് സി)] യും *റിലയൻസ് ട്രേഡിംഗ് കമ്പനി [റിലയൻസ് ട്രേഡിംഗ് കമ്പനി v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരളം*, (2011) 15 എസ് സി സി 762] യും , 6 ജഡ്ജിമാരുടെ അംഗബലമുള്ള *ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് വർക്ക്സ് [സി എസ് ടി v. ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് വർക്ക്സ്*, (1987) 3 എസ് സി സി 140 : 1987 എസ് സി സി (ടാക്സ്) 233] എന്നീ നിരയ്ക്ക് വിപരീതമായി പോകുന്നതാണ്. ജസ്റ്റിസ് ബി.സി. റേ, എന്നിവരുടെ വിയോജിപ്പുള്ള വിധിന്യായം *കോത്താരി പ്രോഡക്ട്സ് [കോത്താരി പ്രോഡക്ട്സ് ലിമിറ്റഡ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എ.പി.*, (2000) 9 എസ്സിസി 263] വരിയിൽ ചേർക്കണമെങ്കിൽ, നമുക്ക് 9:6 എന്ന സംഖ്യാബലമുണ്ട്. ജസ്റ്റിസ് ലോക്കൂർ *സുപ്രീം കോടതി അഡ്വക്കേറ്റ്സിൽ ഓൺ-റെക്കോർഡ് അസോസിയേഷനിലും [സുപ്രീം കോടതി അഡ്വക്കേറ്റ്സ്-ഓൺ-റെക്കോർഡ് അസോസിയേഷൻ. v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ*, (2016) 5 എസ്സിസി 1]" ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ബ്യൂമോണ്ട് നിങ്കപ്പ *രാമപ്പ കർബാറിൽ [നിങ്കപ്പ രാമപ്പ കർബാർ v. ചക്രവർത്തി*, 1941 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ ബോം 41: എഐആർ 1941 ബോം 408] എണ്ണത്തിലും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത് പോലെ ഒരു വിധിന്യായത്തെ മറ്റൊന്ന് മറികടക്കുമ്പോൾ, സംഖ്യാബലത്തിന്റെ ചോദ്യം ഗൗരവം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

4. രണ്ടംഗ ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച്, താഴെപ്പറയുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന് മുന്നിൽ പരാമർശിച്ചു:

[2022] 15 S.C.R 516

i) ***കോത്താരി പ്രോഡക്ട്സ് ലിമിറ്റഡ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എ.പി***[4] വിധിന്യായങ്ങളുടെ വരിയാണോ ***സെൻട്രൽ സെയിൽസ് ടാക്സ് vs. ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് വർക്ക്***[5] വിധിന്യായങ്ങളുടെ വരിയാണോ നിയമപ്രകാരം ശരിയായിട്ടുള്ളത്; കൂടാതെ

ii) ഈ കോടതിയുടെ മുൻകാല തീരുമാനത്തെ മറികടക്കുന്നതിനുള്ള ഭാവിയിലേക്കുള്ള ശരിയായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ എന്തായിരിക്കണം, കൂടാതെ ***നിങ്കപ്പ രാമപ്പ കുർബാർ v. എംപറർ***[6] ലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ, ***സുപ്രീം കോടതി അഡ്വക്കേറ്റ്സ് ഓൺ-റെക്കോർഡ് അസോസിയേഷൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ***[7] ലെ ജസ്റ്റിസ് ലോകൂർ, എന്നിവരുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ, അപ്പീൽ കോടതിയുടെ ***ഹാർപ്പർ v. നാഷണൽ കൽക്കരി ബോർഡ്***[8] ലെ വിധി എന്നിവയാൽ കോടതികൾ എത്രത്തോളം നയിക്കപ്പെടണം.

5. 1944 ലെ സെൻട്രൽ എക്സൈസ് നിയമ പ്രകാരം ചുമത്തിയ എക്സൈസ് തീരുവകൾക്ക് പുറമേ, ചില സാധനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ എക്സൈസിന്റെ അധിക തീരുവകൾ ചുമത്തുന്നതിനും ഈടാക്കുന്നതിനുമാണ് എ ഡി ഇ നിയമം നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. എ ഡി ഇ നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

"പഞ്ചസാര, പുകയില, മിൽ നിർമ്മിത തുണിത്തരങ്ങൾ എന്നിവയിൽ കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ ചുമത്തുന്ന വിൽപ്പന നികുതികൾക്ക് പകരമായി എക്സൈസ് തീരുവ ചുമത്തുക, കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ട വരുമാനം ഒഴികെയുള്ള ഈ നികുതികളുടെ ആകെ വരുമാനം സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് വിതരണം ചെയ്യുക എന്നിവയാണ് ബില്ലിന്റെ ലക്ഷ്യം. അധിക തീരുവകളുടെ വരുമാനത്തിന്റെ വിതരണം രണ്ടാം ധനകാര്യ കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്ത രീതി പിന്തുടരുന്നു. 1.4.1958 ന് ശേഷം ഈ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയിലോ വാങ്ങലിലോ നികുതി ചുമത്തുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങൾ അറ്റ വരുമാനത്തിന്റെ വിതരണത്തിൽ പങ്കെടുക്കരുതെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അന്തർസംസ്ഥാന വ്യാപാരത്തിലോ വാണിജ്യത്തിലോ പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുള്ളതായി പ്രഖ്യാപിച്ച ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വിഭാഗത്തിൽ ഈ മൂന്ന് ഉൽപ്പന്നങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥയും ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, അതിനാൽ അവയുടെ മേൽ ഏകീകൃത എക്സൈസ് തീരുവ ചുമത്തിയതിനുശേഷം, ഏതെങ്കിലും സംസ്ഥാനം ചുമത്തുന്ന വിൽപ്പന നികുതി നിരക്കുകൾ 1.4.1958 മുതൽ 1956 ലെ കേന്ദ്ര വിൽപ്പന നികുതി നിയമത്തിലെ 15 ആം വകുപ്പിലെ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിരിക്കും."

6. ***മഹാലക്ഷ്മി ഓയിൽ മിൽസ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എ.പി.***[9] എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

"*5 .. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ സാധനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിൽപ്പന നികുതിക്ക് പകരം എക്സൈസിന്റെ അധിക തീരുവകൾ പകരം വയ്ക്കുക എന്നതായിരുന്നു നിയമത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഈ സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയിലോ വാങ്ങലിലോ നികുതി ചുമത്താൻ സംസ്ഥാന നിയമസഭകൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, ഈ സാധനങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയിലോ വാങ്ങലിലോ നികുതി ചുമത്താത്ത സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിൽ മാത്രമേ അധിക എക്സൈസ് തീരുവ വിതരണം ചെയ്യൂ എന്ന്*

4 (2000) 9 എസ് സി സി 263

5 (1987) 3 എസ് സി സി 140

6 1941 എസ് സി സി ഓൺലൈൻ ബോം 41 : എ ഐ ആർ 1941 ബോം 408

7 (2016) 5 എസ് സി സി 1

8 [1974] ക്യു 614

9 (1989) 1 എസ് സി സി 164

നിയമം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യ. കൂടാതെ, അന്തർസംസ്ഥാന വ്യാപാരത്തിലോ വാണിജ്യത്തിലോ പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുള്ളതായി പ്രഖ്യാപിച്ച സാധനങ്ങളുടെ വിഭാഗത്തിൽ ഈ സാധനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ, ഏതെങ്കിലും സംസ്ഥാനം ഈ സാധനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിൽപ്പന നികുതി ചുമത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത്തരം ചുമത്തൽ 1956 ലെ കേന്ദ്ര വിൽപ്പന നികുതി നിയമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണെന്ന് നിയമനിർമ്മാണം ഉറപ്പാക്കി."

7. എ ഡി ഇ നിയമ പ്രകാരം ഒരിക്കൽ സാധനങ്ങൾക്ക് വസൂലാക്കി കഴിഞ്ഞാൽ , സംസ്ഥാന നിയമനിർമ്മാണത്തിന് കീഴിൽ അതേ സാധനങ്ങൾക്ക് സംസ്ഥാനത്തിന് വിൽപ്പന നികുതി ചുമത്താൻ കഴിയില്ല എന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ***ഗോഡ്ഫ്രെ ഫിലിപ്സ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് v. യുപി സംസ്ഥാന***[10]കേസിൽ, കോടതി ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

"70. അതിനാൽ പുകയില ഒരു ആഡംബര വസ്തുവാണെങ്കിൽ പോലും, അതിന്റെ വിതരണത്തിന്മേലുള്ള നികുതി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യേക അധികാരപരിധിയിലാണ്, പക്ഷേ 1956 ലെ കേന്ദ്ര വില്പന നികുതി നിയമത്തിലെ 14, 15 വകുപ്പുകൾക്കൊപ്പം വായിക്കുന്ന അനുച്ഛേദം 286 പ്രകാരം നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഭരണഘടനാ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്, ഏറ്റവും പ്രധാനമായി 1957 ലെ എ ഡി ഇ നിയമപ്രകാരം സംസ്ഥാനം ആ നിയമത്തിന് കീഴിലുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ പുകയിലയ്ക്ക് വിൽപ്പന നികുതി ചുമത്താൻ കഴിയില്ല."

8. ***കോത്താരി പ്രോഡക്ട്സ് ലിമിറ്റഡിൽ*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ), ചോദ്യം എന്നത് എ ഡി ഇ നിയമത്തിന്റെ ഒന്നാം പട്ടികയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള 'പുകയില' 1957 ലെ ആന്ധ്രാപ്രദേശ് പൊതു വില്പന നികുതി നിയമത്തിലെ 8 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം വിൽപ്പന നികുതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയിട്ടുള്ളതും, ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന് 'ഉട്ട'യ്ക്ക് നികുതി ചുമത്താൻ കഴിയുമോ എന്നതായിരുന്നു. "ഉട്ട" പുകയിലയായതിനാൽ, എ ഡി ഇ നിയമത്തിന്റെ ഒന്നാം പട്ടികയിലെ എൻട്രിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും എ ഡി ഇ നിയമത്തിന് കീഴിൽ നികുതി ചുമത്താൻ ബാധ്യതയുള്ളതുമാണെന്നും ആന്ധ്രാപ്രദേശ് പൊതു വില്പന നികുതി നിയമത്തിലെ 8 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഉള്ള ഇളവ് ഇതിന് ബാധകമാണ് കോടതി കണ്ടെത്തി . "ഉട്ട" ക്ക് നികുതി ചുമത്താനായി സംസ്ഥാന നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

9. ***കോത്താരി പ്രോഡക്ട്സ് ലിമിറ്റഡിന്റെ*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) അതേ വീക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും എ ഡി ഇ നിയമത്തിലെ ഒന്നാം പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന 'പുകയില' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഇനങ്ങൾക്കും മറ്റ് ഇനങ്ങൾക്കും സംസ്ഥാനം നികുതി ചുമത്തുന്നില്ലെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു നിര തീരുമാനങ്ങളുണ്ട്.

10. ***ഒറീസ സംസ്ഥാനം vs. രാധേയ് ശ്യാം ഉഡുപ്പു ഫാക്ടറി***[11] എന്ന കേസിൽ, എ ഡി ഇ നിയമത്തിലെ 2(സി) വകുപ്പിൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ ഉഡുപ്പു 'പുകയില' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നതായിരുന്നു പ്രശ്നം. ***ഉലാബ്ചന്ദ് ഹരേക്ചന്ദ് vs. പശ്ചിമ ബംഗാൾ സംസ്ഥാനം***[12] എന്ന കേസിൽ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിയെത്തുടർന്ന്, ഉഡുപ്പു 'പുകയില'യുടെ ഒരു

10 (2005) 2 എസ് സി സി 515

11 (2018) 11 എസ് സി സി 505

12 1984 എസ് സി സി ഓൺലൈൻ കൽ 274

ഉൽപ്പന്നമാണെന്നും അതിനാൽ, 1947 ലെ ഒറീസ വിൽപ്പന നികുതി നിയമത്തിലെ പട്ടികയിലെ എസ്. നമ്പർ 35 പ്രകാരം ഇളവിൽ വരുന്ന ഒരു ഉൽപ്പന്നമാണെന്നും കോടതി വിധിച്ചു.

11. ***റിലയൻസ് ട്രേഡിംഗ് കമ്പനി, കേരളം v. കേരള സംസ്ഥാനം***[13] എന്ന കേസിൽ,എ ഡി ഇ നിയമത്തിന്റെ ആദ്യ പട്ടിക പ്രകാരം അധിക എക്സൈസ് തീരുവയ്ക്ക് വിധേയമായിരുന്നതിനാൽ കോട്ടൺ അധിഷ്ഠിത ടാർപോളിൻ 1963 ലെ കേരള ജനറൽ വിൽപ്പന നികുതി നിയമപ്രകാരം വിൽപ്പന നികുതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി വീക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു.

12. ***ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് വർക്ക്സിൽ*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ), ചോദ്യം, 1948 ലെ ഉത്തർപ്രദേശ് വിൽപ്പന നികുതി നിയമത്തിലെ 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം വിൽപ്പന നികുതി നിയമത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും തരം സാധനങ്ങൾ – പ്രത്യേകിച്ച് എല്ലാത്തരം കോട്ടൺ തുണിത്തരങ്ങളും, 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള മുൻപുള്ള വിജ്ഞാപനം പിൻവലിക്കാതെ 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒഴിവാക്കിയിട്ടുള്ള സാധനങ്ങളുടെ വിഭാഗത്തിലെ ഒരു ഇനത്തിനുള്ള വിൽപന നികുതി നിരക്ക് സ്പഷ്ടമാക്കി കൊണ്ട് ടി നിയമത്തിലെ 3– എ വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള പിന്നീടുള്ള വിജ്ഞാപന പ്രകാരം വിൽപന നികുതിക്ക് വിധേയമാകുമോ എന്നതാണ്. 3 എ വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള സാധുവായ ഒരു വിജ്ഞാപനം വഴി നികുതി ചുമത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു മുൻവ്യവസ്ഥയല്ല ഇളവ് തിരിച്ചുവിളിക്കൽ വിജ്ഞാപനം എന്ന് ഭൂരിപക്ഷം അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ, ജസ്റ്റിസ് ബി.സി.റേ. ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തോട് വിയോജിച്ചു.

13. ***ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് വർക്ക്സിൽ*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ), ഈ കോടതിയിലെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിലെ ഭൂരിപക്ഷവും, 2:1 എന്ന അനുപാതത്തിൽ, മറ്റു വിധത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു:

"6. മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, 3 ആം വകുപ്പാണ് ആണ് ചുമത്തുന്ന വ്യവസ്ഥ; 3–എ വകുപ്പ് നികുതി നിരക്കിന്റെ വ്യതിയാനം അംഗീകരിക്കുന്നു കൂടാതെ 4 ആം വകുപ്പ് നികുതിയിൽ നിന്ന് ഇളവ് നൽകുന്നു. മൂന്ന് വകുപ്പുകളും നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നികുതി പദ്ധതിയുടെ ഭാഗങ്ങളാണ്, കൂടാതെ 3–എ വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അധികാരവും 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള അധികാരവും സംസ്ഥാന സർക്കാരിന് മാത്രമേ വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിയൂ. 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് ഇളവ് നൽകുന്ന ഒരു വിജ്ഞാപനത്തിന് ശേഷം, 3–എ ആം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഒരു തുടർന്നുള്ള വിജ്ഞാപനം നികുതി നിരക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, ഇളവ് പിൻവലിക്കുകയും വിജ്ഞാപനത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന നിരക്കിൽ വിൽപ്പന നികുതിക്ക് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഉദ്ദേശ്യം എന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഇളവ് അനുവദിക്കുന്നതിനും നികുതി നിരക്കിന്റെ വ്യതിയാനത്തിനും ഉള്ള അധികാരം സംസ്ഥാന സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായതിനാൽ, 3–എ വകുപ്പ് പ്രകാരം സാധുവായ ഒരു വിജ്ഞാപനം വഴി, ഏതെങ്കിലും നിർദ്ദിഷ്ട നിരക്കിൽ നികുതി ചുമത്തുന്നതിന് മുമ്പ്, ഇളവ് തിരിച്ചുവിളിക്കുന്നതിനുള്ള വിജ്ഞാപനം ഒരു വ്യവസ്ഥയാണെന്ന് ചട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യകതയല്ല, ഹൈക്കോടതി ശരിവച്ച നികുതിദായകന്റെ വാദത്തിൽ യാതൊരു ബലവും ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, രണ്ടാമത്തെ വിജ്ഞാപനം എളുപ്പത്തിൽ സംയുക്ത വിജ്ഞാപനമായി കണക്കാക്കാം – ഇളവ് പിൻവലിക്കുന്നതിനും ഉയർന്ന നികുതി നൽകുന്നതിനും. രണ്ട് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമുള്ള അധികാരം സംസ്ഥാനത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുകയും നികുതി ചുമത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, രണ്ടാമത്തെ വിജ്ഞാപനം പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്താതിരിക്കുന്നതിന് ഒരു ന്യായീകരണവും ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. ഇളവ് ഒരു വിഭാഗം സാധനങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ളതും , ഇളവ് തുടരുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഒരു പ്രത്യേക ഇനത്തെ ഇപ്പോൾ

13 (2011) 15 എസ് സി സി 762

നിയമത്തിലെ 3-എ വകുപ്പ് പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

14. ഭ്രരിപക്ഷ വീക്ഷണത്തോട് വിയോജിച്ചുകൊണ്ട് ജസ്റ്റിസ് ബി.സി. റേ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

"*14. വില്പന നികുതി നിയമത്തിലെ 4 ആം വകുപ് പ്രകാരം വില്പന നികുതിക്ക് പൊതു ഇളവ് ഉണ്ടെങ്കിലും വിൽപ്പന നികുതി ചുമത്തുന്നതിനുള്ള പട്ടികയിൽ ഒരു ഇനം ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന് 3 എ വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഒരു വിജ്ഞാപനത്തിന്റെ ഫലം എന്താണെന്നതാണ് പരിഗണിക്കേണ്ട അടുത്ത ചോദ്യം.*

...

15. സിഎസ്ടി v. റീത്ത ഐസ്ക്രീം കമ്പനി, ഗോരഖ്പൂർ [1981 യുപിടിസി 1239 (ഡിബി)(അൽ എച്ച്സി)] കേസിലും സമാനമായ ഒരു ചോദ്യം ഉയർന്നുവന്നു 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം പൊതുവായ ഇളവ് തുടരുന്നിടത്തോളം, വിൽപ്പന നികുതി നിയമത്തിലെ 3-എ വകുപ്പ് പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം ചെയ്ത ഒരു പ്രത്യേക ഇനത്തിന് നികുതി ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിധിച്ചു.

16. മുകളിൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളുടെയും വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന്, എല്ലാത്തരം പരുത്തി തുണിത്തരങ്ങൾക്കും 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള പൊതുവായ ഇളവ് തുടരുന്നിടത്തോളം, എല്ലാത്തരം കോട്ടൺ തുണിത്തരങ്ങളിലും ഉൾപ്പെടുന്ന എല്ലാത്തരം ബെൽറ്റുകൾക്കും വിൽപ്പന നികുതി ചുമത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള പൊതുവായ ഇളവ് 3-എ ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള വിജ്ഞാപനത്തെക്കാൾ നിലനിൽക്കുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. യുപി വിൽപ്പന നികുതി നിയമത്തിലെ 3-എ ആം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള വിജ്ഞാപനം പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഇറക്കിയ വിജ്ഞാപനത്തിന് ശേഷമുള്ളതായതിനാൽ , 3-എ ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള തുടർന്നുള്ള വിജ്ഞാപനം പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ 4 പ്രകാരം ആം വകുപ്പ് നൽകിയിട്ടുള്ള പൊതു ഇളവിനെക്കാൾ നിലനിൽക്കുമെന്ന വീക്ഷണത്തോട് എനിക്ക് യോജിക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്റെ പരിഗണനയിലുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ, ഹൈക്കോടതി എത്തിച്ചേർന്ന ന്യായവാദങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും ഒഴിവാക്കാനാവാത്തതാണ്."

15. ***സെയിൽസ് ടാക്സ് ഓഫീസർ, സെക്ടർ-IX, കാൺപൂർ vs. ഡീലിംഗ് ഡയറി പ്രൊഡക്ട്സ്, മുതൽപേർ***[14] എന്നതിൽ , ***ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് വർക്ക്സിലെ*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) ഭ്രരിപക്ഷ വിധി പിന്തുടരുകയും , ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം 1948 ലെ യുപി വില്പന നികുതി നിയമത്തിലെ 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം പാലും പാലുൽപ്പന്നങ്ങളും വിൽപ്പന നികുതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് വിജ്ഞാപനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, പിന്നീട് 3-എ വകുപ്പ് പ്രകാരം ഐസ്ക്രീമിന് മറ്റ് ഇനങ്ങൾക്കൊപ്പം നികുതി നിരക്ക് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും എല്ലാത്തരം ഐസ്ക്രീമുകളുടെയും ഇളവ് പിൻവലിക്കുകയും, 3 എ വകുപ്പ് പ്രകാരം വിജ്ഞാപനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയ നിരക്കിൽ ഐസ്ക്രീമിന്റെ വിൽപ്പനയെ വിൽപ്പന നികുതിക്ക് വിധേയമാക്കി എന്ന് വിധിക്കുകയും ചെയ്ത .

16. ***ബീഹാർ സംസ്ഥാനവും മുതൽപേർ v. കൃഷ്ണ കുമാർ കബ്രയും മുതൽപേർ***[15] എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതിയിലെ രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് ***ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് വർക്ക്സ്*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) ഉം ***ഡീലിംഗ് ഡയറി പ്രൊഡക്ട്സ്*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) ഉം പരാമർശിക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുകയും യു.പി. വില്പന നികുതി നിയമത്തിലെ 3-എ വകുപ്പും 4 ആം വകുപ്പും ആ നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു നികുതി

14 (1994) സപ്പ് 2 എസ് സി സി 639

15 (1997) 9 എസ് സി സി 763

പദ്ധതിയുടെ ഭാഗങ്ങളാണെന്നും അതിനാൽ, മുൻ വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം നികുതി ഒഴിവാക്കിയിരുന്ന സാധനങ്ങളുടെ നികുതി നിരക്ക് നിർദ്ദേശിച്ച 3-എ വകുപ്പ് പ്രകാരം വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ച സാഹചര്യത്തിൽ, പിന്നീടുള്ള വിജ്ഞാപനം ഇളവ് പിൻവലിക്കാനും പിന്നീടുള്ള വിജ്ഞാപനത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ച നിരക്കിൽ വിൽപ്പന നികുതിക്ക് വിധേയമാക്കാനും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നും വിധിച്ചു.

17. ഞങ്ങളുടെ പരിഗണനയിലുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ, ***കോത്താരി ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) കേസുകളുടെ ശ്രേണിയും ***ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ്*** കേസുകളുടെ ശ്രേണിയും തമ്മിൽ ഒരു വൈരുദ്ധ്യവുമില്ല. ***കോത്താരി ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) കേസുകളുടെ ശ്രേണി, എ ഡി ഇ നിയമത്തിലെ ആദ്യ പട്ടികയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതും അതിനാൽ സംസ്ഥാന വിൽപ്പന നികുതി നിയമങ്ങളുടെ കീഴിൽ വിൽപ്പന നികുതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതുമായ "പുകയില" അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് സാധനങ്ങൾ, പട്ടിക ഭേദഗതി ചെയ്യുകൊണ്ട് സംസ്ഥാന നിയമങ്ങളുടെ കീഴിൽ നികുതി ചുമത്താൻ കഴിയുമോ എന്ന ചോദ്യത്തിലായിരുന്നു. മറുവശത്ത്, ആഗ്ര ബെൽറ്റിംഗ് വർക്ക്സിന്റെ (മേൽപ്പറഞ്ഞ) കേസുകളുടെ ശ്രേണി, യുപി വിൽപ്പന നികുതി നിയമത്തിലെ 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം പൊതുവായ വിൽപ്പന നികുതിയിൽ നിന്ന് നിർദ്ദിഷ്ട സാധനങ്ങളുടെ ഒഴിവാക്കലും പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ 3-എ വകുപ്പ് പ്രകാരം വിൽപ്പന നികുതി നിരക്കുകളുടെ പ്രത്യേക നിർദേശങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം വിൽപ്പന നികുതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയ സാധനങ്ങൾക്ക്, 4 ആം വകുപ്പ് പ്രകാരം മുമ്പ് ഒഴിവാക്കിയ ഒരു വിഭാഗം സാധനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു ഇനത്തിന് 3 എ വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള വിൽപ്പന നികുതി നിരക്ക് വ്യക്തമാക്കുന്ന പിന്നീടൊരു വിജ്ഞാപനം വഴി നികുതി ചുമത്തനാകും എന്ന് കോടതി വിധിച്ചു. വൈരുദ്ധ്യമില്ലെങ്കിൽ, ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിലേക്ക് റഫർ ചെയ്യുന്നത് അപ്രായോഗികമാണ്. കേസുകൾ സാധാരണ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ തീരുമാനത്തിനായി വയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

18. രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്നത് ***ഡോ. ജയ്ശ്രീ ലക്ഷ്മണറാവു പാട്ടീൽ vs. മുഖ്യമന്ത്രിയും മറ്റുള്ളവരും***[16] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടന ബെഞ്ചിന്റെ വിധിയാണ്. ജസ്റ്റിസ് ഭട്ട്, മുഖേന ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:

"*10. ഇന്ദ്രൻ സാവ്നി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ [ഇന്ദ്ര സാവ്നി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, 1992 സപ്പ് (3) എസ്സിസി 217 : 1992 എസ്സിസി (എൽ & എസ്) സപ്പ് 1], യിലെ വിധിന്യായങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാപൂർവമുള്ള വായന സംവരണത്തിന് 50% എന്ന അളവിൽ പരിധി ഉണ്ടെന്ന് ഒമ്പതിൽ ഏഴ് ജഡ്ജിമാരും സമ്മതിച്ചു എന്നാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത് . അതിനാൽ, ജസ്റ്റിസ് ബി.പി.ജീവൻ റെഡ്ഡി, യുടെ വിധിന്യായപ്രകാരം നാല് ജഡ്ജിമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, സംസ്ഥാനമോ ബന്ധപ്പെട്ട ഏജൻസിയോ പ്രത്യേക ന്യായീകരണം നടത്തേണ്ട അസാധാരണ സാഹചര്യങ്ങളിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും ഈ പരിധി കവിയാൻ കഴിയും. എന്നിരുന്നാലും, സംവരണത്തിന് ഒരു ബാഹ്യ പരിധി 50% ആയിരിക്കണമെന്ന ഏഴ് ജഡ്ജിമാരുടെയും നിഗമനത്തിൽ ഏകകണ്ഠതയുണ്ട്. നിസ്സംശയമായും, മറ്റ് രണ്ട് ജഡ്ജിമാരായ ജസ്റ്റിസ് രത്നവേൽ പാണ്ഡ്യനും ജസ്റ്റിസ് പി.ബി. സാവന്തും സംവരണത്തിന്റെ പരിധി 50% പൊതുനിയമമല്ലെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു . ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ഒരു ബാഹ്യ പരിധിയുടെ നിലനിൽപ്പ് അതായത് 50% എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പൊതുവായ പൊതു കരാർ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, മറ്റ് വിധിന്യായങ്ങളിൽ (ടി.ദേവദാസൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ [ടി. ദേവദാസൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, (1964) 4 എസ് സി ആർ 680 : എ*

16 (2021) 8 എസ് സി സി 1

[2022] 15 S.C.R 516

ഐ ആർ 1964 എസ് സി 79] എന്നതിൽ കെ. സുബ്ബ റാവുവിന്റെ വിയോജിപ്പുള്ള വിധിന്യായങ്ങൾ, , കേരള സംസ്ഥാനം v. എൻ.എം. തോമസ് [കേരള സംസ്ഥാനം v. എൻ.എം. തോമസ്, (1976) 2 എസ് സി സി 310 : 1976 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) 227] എന്നതിൽ ജസ്റ്റിസ് എസ്.എം. ഫസൽ അലിയുടെയും ജസ്റ്റിസ് കൃഷ്ണയ്യരുടെയും വിധിന്യായങ്ങൾ, കെ.സി. വസന്ത കുമാർ v. കർണാടക സംസ്ഥാനം [കെ.സി. വസന്ത് കുമാർ v. കർണാടക സംസ്ഥാനം, 1985 സപ് എസ്സിസി 714 : 1985 സപ് (1) എസ്സിആർ 352]എന്നതിൽ ചിന്നപ്പ റെഡ്ഡിയുടെ വിധിന്യായം,) പരിധിയുടെ അഭാവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിപരീത നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നതിനെക്കുറിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ നിയമത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ അനിശ്ചിതത്തെ കുറിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ പൊരുത്തക്കേടിനെ കുറിച്ചോ ഉള്ള ഹർജിക്കാരന്റെ വാദം എന്നത് ഇന്ദ്ര സാവ്നിയുടെ [ഇന്ദ്ര സാവ്നി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, 1992 സപ് (3) എസ്സിസി 217 : 1992 എസ്സിസി (എൽ & എസ്) സപ് 1] നിയമത്തിന്റെ പുനഃപരിശോധനയ്ക്കോ പുനഃപരിഗണനക്കോ നിർബന്ധിക്കുന്ന ഒരു വാദമല്ല.

11. വ്യത്യസ്ത വിഷയങ്ങളിലെ (ദേവദാസൻ [ടി. ദേവദാസൻ v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, (1964) 4 എസ് സി ആർ 680 : എ ഐ ആർ 1964 എസ് സി 179] , എൻ .എം . തോമസ് [സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള v. എൻ.എം. തോമസ്, (1976) 2 എസ് സി സി 310 : 1976 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) 227] ഇന്ദ്ര സാവ്നി [ഇന്ദ്ര സാവ്നി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, 1992 സപ്പ് (3) എസ് സി സി 217 : 1992 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) സപ്പ് 1]) എന്നിവയിലെ വൈരുദ്ധ്യാത്മക ശബ്ദങ്ങൾ ഇന്ദ്ര സാവ്നിയിലെ [ഇന്ദ്ര സാവ്നി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, 1992 സപ്പ് (3) എസ് സി സി 217 : 1992 എസ് സി സി (എൽ &എസ്) സപ്പ് 1] തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കാൻ ഇടയാക്കണമെന്ന് എതുകക്ഷികൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു പ്രത്യേക ബെഞ്ചിലെ ("സൂപ്പർ ഭ്രരിപക്ഷം" എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന) ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനം – ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിൽ 5: 0 ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് – ഒരു വലിയ ബെഞ്ചിന്റെ നിയമസാധുതയെ സംശയിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തമായ അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധിത കാരണമായി വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ് (ഉദാഹരണത്തിന്, 4: 3 വോട്ടുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, മുമ്പത്തെ ഏകകണ്ഠമായ മുൻവിധിയെ മറികടക്കാൻ ഇത് കാരണമാകുന്നത്). മുമ്പുള്ള വിധിന്യായങ്ങൾ ബാധകമാകുന്ന തത്വം ലംബമായും – ലംബ ശ്രേണിയിലെ മേലധികാരമുള്ള അപ്പീൽ കോടതികളുടെ തീരുമാനങ്ങൾ, ശ്രേണിയിലെ താഴ്ന്ന കോടതികളെയും ട്രിബ്യൂണലുകൾക്കും ബാധകമാകുന്നു , തിരശ്ചീനമായി – ഒരു വലിയ ബെഞ്ച് രൂപീകരണ വിധി, ഒരു ചെറിയ ബെഞ്ചിന്റെ വിധിയെ ബന്ധിപ്പിക്കുകയും നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന അർത്ഥത്തിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നു . ഇതിലെ യുക്തി മുൻവിധികളുടെ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ കാരണത്തിൽ നിന്നാണ് ഉരുത്തിരിഞ്ഞത് അതായത് നിയമത്തിലെ സ്ഥിരത. ഈ നിയമത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയും, തുടർന്നുള്ള ഒരു വലിയ ബെഞ്ച് വിധിയുടെ നിയമസാധുതയെ മുൻ ബെഞ്ച് വിധിയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ബഹുത്വമോ ഇടുങ്ങിയ ഭ്രരിപക്ഷമോ (അത് ഏകകണ്ഠമോ വലിയ ഭ്രരിപക്ഷമോ ആകാം, പക്ഷേ ചെറിയ അംഗസംഖ്യയുള്ള ബെഞ്ച്) അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനാൽ സംശയിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മുൻ വിധിയുടെ മേഖലയിൽ അനിശ്ചിതത്വവും വ്യക്തതയില്ലായ്മയും ഉണ്ടാകും. ഒരു വലിയ ബെഞ്ചിന്റെ മുൻ വിധിയുടെ നിയമസാധുതയെ സംശയിച്ചാൽ , ഏതാണ് ശരിയായിട്ടുള്ള വായന സ്വീകരിക്കേണ്ടത് എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് കോടതികളുടെ ശ്രേണിയെയോ അല്ലെങ്കിൽ അതേ കോടതിയുടെ പിന്നീടുള്ള ബെഞ്ചുകളെയോ നയിക്കാൻ ഒരു നിയമവുമില്ലാതാകും. (ഉദാഹരണത്തിന് , ഭ്രരിപക്ഷം നിർണയിക്കുന്നതിന് പരിഗണിക്കേണ്ട മുൻ വിധികളുടെ എണ്ണം , തൽഫലമായി ശരിയായ നിയമം).

12. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ന്യായവാദം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, മുൻകാലങ്ങളിൽ ഒരു പ്രത്യേക കേസിൽ ഒരു പ്രത്യേക നിയമത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷത്തിലേക്ക് (മൊത്തത്തിലുള്ള ആളുകളുടെ എണ്ണത്തിൽ) നയിച്ചേക്കാവുന്ന നിരവധി അഭിപ്രായങ്ങളോ ഭിന്നതയോ വിയോജിപ്പുള്ളതോ ആയ വിധിന്യായങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ , ഇന്ദ്ര സാവ്നിയിലെ ഒമ്പത് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് വിധി [ഇന്ദ്ര സാവ്നി v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, 1992 സപ്പ് (3) എസ്സിസി 217 : 1992 എസ്സിസി (എൽ & എസ്) സപ്പ് 1] പോലുള്ള ഒരു വലിയ ബെഞ്ച് പ്രഖ്യാപിച്ച ഒരു നിയമത്തിന്റെ നിയമസാധുതയെ കുറയ്ക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

19. ജസ്റ്റിസ് ഭട്ട് എന്നിവരുടെ വീക്ഷണത്തോട് ജസ്റ്റിസ് റാവു, (ഖണ്ഡിക 196) ജസ്റ്റിസ് ഗുപ്ത (ഖണ്ഡിക 227) എന്നിവർ വ്യക്തമായി യോജിച്ചു. ഈ വീക്ഷണത്തോട് വിയോജിപ്പൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 145(5) പ്രകാരം, വാദം കേട്ട ഭൂരിപക്ഷം ജഡ്ജിമാരുടെയും യോജിപ്പ് കോടതിയുടെ വിധിയായോ അഭിപ്രായമായോ പരിഗണിക്കപ്പെടും. ഭൂരിപക്ഷം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജഡ്ജിമാരുടെ എണ്ണം പരിഗണിക്കാതെ, വലിയ അംഗബലമുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിന്റെ ഭൂരിപക്ഷ തീരുമാനം കുറഞ്ഞ അംഗബലമുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനത്തെക്കാൾ നിലനിൽക്കുമെന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്.

20. ***ഡോ. ജയ്ശ്രീ ലക്ഷ്മൺ റാവു*** (മേൽപ്പറഞ്ഞ) കേസിലെ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഈ കോടതി ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകേണ്ടതില്ല.

ജസ്റ്റിസ് ഹേമന്ത് ഗുപ്ത .

എ. ബഹുമാനപ്പെട്ട ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദിര ബാനർജി എഴുതിയ വിധിന്യായത്തോട് ഞാൻ പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും,2 ആം നമ്പർ ചോദ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായത്തിന് അനുബന്ധം നൽകുവാൻ നൽകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ബി. മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ഗോപാൽ ശങ്കരനാരായണൻ, കേസിന്റെ വാദം കേൾക്കലിൽ ഹാജരായ ഭൂരിപക്ഷം ജഡ്ജിമാരുടെയും സമ്മതത്തോടെയാണ് ഈ കോടതിയുടെ വിധി പുറപ്പെടുവിക്കാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് വാദിക്കാൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 145(5) പരാമർശിച്ചു, എന്നാൽ ഈ ഖണ്ഡികയിലെ ഒന്നും യോജിപ്പില്ലാത്ത ഒരു ജഡ്ജിയെ വിയോജിപ്പുള്ള വിധിന്യായമോ അഭിപ്രായമോ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തടയുന്നതായി കണക്കാക്കില്ല. അതിനാൽ, ഭൂരിപക്ഷം ജഡ്ജിമാരുടെയും വിധിന്യായമാണെന്ന് ഭരണഘടന തന്നെ വിഭാവനം ചെയ്തു.

സി. 01.02.1977 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന 42-ാം ഭേദഗതി പ്രകാരം ഭരണഘടനയിൽ അനുച്ഛേദം 144 എ ചേർക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പരാമർശം നടത്തി. ഭേദഗതി ഇങ്ങനെയാണ്:

"144-എ. നിയമങ്ങളുടെ ഭരണഘടനാ സാധുതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചോദ്യങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ - (1) ഏതെങ്കിലും കേന്ദ്ര നിയമത്തിന്റെയോ സംസ്ഥാന നിയമത്തിന്റെയോ ഭരണഘടനാ സാധുതയെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും ചോദ്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് സുപ്രീം കോടതിയിൽ ഇരിക്കേണ്ട ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ജഡ്ജിമാരുടെ എണ്ണം ഏഴ് ആയിരിക്കണം.

എ. ഒരു കേന്ദ്ര നിയമമോ സംസ്ഥാന നിയമമോ , അത്തരം നിയമത്തിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് ഇരിക്കുന്ന ജഡ്ജിമാരിൽ മൂന്നിൽ രണ്ട് ഭാഗത്തിൽ

കുറയാത്ത ഭൂരിപക്ഷം അത് ഭരണഘടനാപരമായി അസാധുവാണെന്ന് വിധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അത് ഭരണഘടനാപരമായി അസാധുവാണെന്ന് സുപ്രീം കോടതി പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല."

ഡി. 01.02.1977 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന അനുച്ഛേദം 144-എ യുടെ ഒഴിവാക്കലിലൂടെ 43-ാം ഭേദഗതിയിലൂടെ പ്രസ്തുത ഭേദഗതി റദ്ദാക്കപ്പെട്ടു. അനുച്ഛേദം 144-എ യുടെ പ്രസ്തുത കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ റദ്ദാക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും, നിയമത്തിന്റെ ഭരണഘടനാ സാധുതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം തീരുമാനിക്കേണ്ടത് ജഡ്ജിമാരുടെ മൂന്നിൽ രണ്ട് ഭാഗത്തിൽ കുറയാത്ത ഭൂരിപക്ഷമാണെന്ന് നിയമസഭയും കണക്കാക്കിയതായി ഇത് കാണിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അത്തരം ഭേദഗതി പോലും വിയോജിപ്പും ന്യൂനപക്ഷ വീക്ഷണവും പരിഗണിച്ചു.

E. ***ഗുജറാത്ത് സ്റ്റേറ്റ് vs ഗോർധൻദാസ് കേശവ്ജി ഗാന്ധി മുതൽപേർ*** [17]എന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത വിധിന്യായത്തിൽ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ച് സമാനമായ ഒരു ചോദ്യം പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ പിൻഗാമിയായ ഗുജറാത്ത് ഹൈക്കോടതിയിലെ വിധിന്യായങ്ങളുടെ ബന്ധന സ്വഭാവം കോടതി പരിഗണിക്കുകയായിരുന്നു, എന്നാൽ ബെഞ്ചിന്റെ സംഖ്യാബലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു അനുബന്ധ ചോദ്യവും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടു. കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും, പരിഗണനയ്ക്കായി ഉയർന്നുവരുന്ന രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിന് ന്യൂനപക്ഷ വീക്ഷണം പ്രസക്തമായിരുന്നു. ജസ്റ്റിസ് എൻ.എം. മിയാഭോയ് , ജസ്റ്റിസ് പി.എൻ. ഭഗവതി എന്നിവർ ന്യൂനപക്ഷ വീക്ഷണം പ്രകടിപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത വീക്ഷണത്തോട് ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ജസ്റ്റിസ് എൻ.എം. മിയാഭോയ് പാസാക്കിയ ഉത്തരവ് ഇങ്ങനെയാണ്.

> "44. ..... ജൂഡീഷ്യൽ മുൻവിധികളുടെ കാര്യത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ കോടതിയെ നയിച്ച തത്വങ്ങൾ ആ കോടതി (1944) 1 കെ ബി 718-ൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചുകളും ഫുൾ ബെഞ്ചുകൾ സൃഷ്ടിച്ച ജൂഡീഷ്യൽ മുൻവിധികളാൽ ജൂഡീഷ്യൽ മര്യാദയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ജഡ്ജിമാർ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ച് എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലും ബന്ധിതരാണെന്ന് സ്വന്തമായി കരുതി. ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ച് സൃഷ്ടിച്ച ഒരു ജൂഡീഷ്യൽ മുൻവിധി പുനഃപരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, പതിവ് രീതി, തെറ്റ് തിരുത്തേണ്ട മുൻ ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനം അതിലും കൂടുതൽ ജഡ്ജിമാർ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിലേക്ക് വിഷയം പരാമർശിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ഒരു വലിയ ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ മുൻവിധിക്ക് കുറഞ്ഞ എണ്ണം ജഡ്ജിമാർ അടങ്ങുന്ന ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ മുൻവിധിയേക്കാൾ വലിയ ഫലപ്രാപ്തിയും ബന്ധന അധികാരവും ഉള്ളതായി കണക്കാക്കുക എന്നതായിരുന്നു രീതി. ഈ രീതിയെ 43 ബോം എൽ ആർ 864-ൽ പേജ് 868-ൽ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ബ്യൂമോണ്ട് വിമർശിച്ചു. ഈ വിമർശനം ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ടതാണോ അല്ലയോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഈ കേസിൽ ഒരു അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, മുകളിൽ പറഞ്ഞ കേസിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ, ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിൽ കൂടുതൽ ജഡ്ജിമാർ ഉൾപ്പെടുമ്പോൾ, തീരുമാനം കേവലം കൂടുതൽ ജഡ്ജിമാരുടെ മാത്രമല്ല, മറിച്ച് കൂടുതൽ ജഡ്ജിമാരുടെ സംയുക്ത പര്യാലോചനകളിൽ നിന്നും ചർച്ചകളിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന ഒന്നാണ് എന്ന പ്രധാന വസ്തുത അവഗണിക്കുകയും ഈ വസ്തുത കൂടുതൽ ജഡ്ജിമാർ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനത്തിന് കുറഞ്ഞ ജഡ്ജിമാർ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനത്തേക്കാൾ വലിയ അധികാരം നൽകിയേക്കാം. ..... മുകളിൽ പറഞ്ഞ രണ്ട്

17 എ ഐ ആർ 1962 ഗുജ് 128

[2022] 15 S.C.R 516

കേസുകളിലും സുപ്രീം കോടതിയുടെ അവരുടെ പ്രഭ്രക്കന്മാർ നടത്തിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഇന്ത്യയിൽ നിലനിൽക്കേണ്ട കാഴ്ചപ്പാട് ഒരു ചെറിയ ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനത്തിനേക്കാൾ മുൻഗണന ഒരു വലിയ ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനം പിന്തുടരണം എന്നതാണ്.

xxxx xxx xxx

ബഹുമാനപ്പെട്ട ജസ്റ്റിസ് പി.എൻ. ഭഗവതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് ഇങ്ങനെയാണ്:

xxx xxx xxx

117. ..... മുൻ ഫുൾ ബെഞ്ചിൽ തുടർന്നുള്ള ഫുൾ ബെഞ്ചിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ ജഡ്ജിമാരുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഹൈക്കോടതിയുടെ മുൻ ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനം പിന്തുടരാൻ ഹൈക്കോടതിയുടെ തുടർന്നുള്ള ഫുൾ ബെഞ്ച് ബാധ്യസ്ഥമാണോ? ചോദ്യം ഒടുവിൽ ഒരു ഇടുങ്ങിയ ഒന്നായി മാറുന്നു, അതായത്, സംഖ്യാശക്തിയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയുടെ തത്വം എത്രത്തോളം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകണം. സംഖ്യാശക്തിയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയുടെ തത്വം ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുൾ ബെഞ്ചുകൾക്ക് ബാധകമാണെങ്കിൽ, ഫുൾ ബെഞ്ചുകൾ രൂപീകരിക്കുന്ന ജഡ്ജിമാരുടെ എണ്ണം എത്രയായാലും, നാല് ജഡ്ജിമാരുടെ ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന് മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ മുൻ തീരുമാനത്തെ മറികടക്കാൻ കഴിയും,അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരുടെ ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന് നാല് ജഡ്ജിമാരുടെ ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ മുൻ തീരുമാനത്തെ മറികടക്കാൻ കഴിയും, അങ്ങനെ അങ്ങനെ. ഇനിപ്പറയുന്ന വാചകങ്ങളിൽ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ബ്യൂമോണ്ട് ഈ നിലപാടിന്റെ കൃത്യതയെക്കുറിച്ച് 43 ബോം എൽ ആർ (എ ഐ ആർ 1941 ബോം 408) ൽ ഒരു സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു:–

"..... നാല് ജഡ്ജിമാർക്കെതിരെ ഒന്നിനെതിരെ എന്ന ഭൂരിപക്ഷത്തിൽ അഞ്ച് ജഡ്ജിമാർക്ക് നാല് ജഡ്ജിമാരുടെ ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനത്തെ അസാധുവാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു, അതിന്റെ ഫലമായി നാല് ജഡ്ജിമാരുടെ അഭിപ്രായം സമാന അധികാരപരിധിയുള്ള അഞ്ച് ജഡ്ജിമാരുടെ തീരുമാനത്തെ മറികടന്നു. ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന്റെ അധികാരങ്ങളിലും ഭരണഘടനയിലും വളരെ കുറച്ച് അധികാരമേയുള്ളൂ. – ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിന് ഒരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിനെ അസാധുവാക്കാൻ കഴിയുമെന്നും ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ചിൽ മൂന്നോ അതിലധികമോ ജഡ്ജിമാർ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും സംശയമില്ല; എന്നാൽ പിന്നീടുള്ള ബെഞ്ചിൽ മുമ്പത്തേതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ജഡ്ജിമാർ ഉള്ളതിനാൽ, പിന്നീടുള്ള ഫുൾ ബെഞ്ചിന് മുമ്പത്തെ ഫുൾ ബെഞ്ചിനെ അസാധുവാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് പറയുന്നത് അസാധാരണമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. അങ്ങനെയായിരുന്നു നിയമം എങ്കിൽ, എല്ലാ ജഡ്ജിമാർക്കും സമാന അധികാരപരിധിയിലായിരുന്നുവെങ്കിലും നാല് മുതൽ മൂന്ന് വരെ എന്ന ഭൂരിപക്ഷത്തിൽ ഏഴ് ജഡ്ജിമാരുടെ ഒരു ബെഞ്ചിന് ആറ് ജഡ്ജിമാരുടെ ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനത്തെ അസാധുവാക്കാൻ കഴിയും, ."

..... ഈ സാഹചര്യത്തിലെ അപാകതയാണ് ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് ബ്യൂമോണ്ടിനെ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്താൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. *എന്നിരുന്നാലും, ഈ അപാകത സംഖ്യാബലത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത എന്ന തത്വത്തിൽ അന്തർലീനമാണ്, കൂടാതെ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുൾ ബെഞ്ചുകൾക്ക് ബാധകമാക്കുന്നതിൽ ആ തത്വം അംഗീകരിക്കുന്നതിന് തടസ്സമാകരുത്.* ഹൈക്കോടതിയിലെ നാലോ അഞ്ചോ ജഡ്ജിമാർ, ഓരോ സിറ്റിംഗും ഒറ്റയ്ക്ക് ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിൽ നിയമത്തിന്റെ ഒരു വീക്ഷണം സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും, രണ്ട് ജഡ്ജിമാർ അടങ്ങുന്ന ഒരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണം സ്വീകരിക്കുമ്പോഴോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ട് ജഡ്ജിമാർ അടങ്ങുന്ന മൂന്ന് അല്ലെങ്കിൽ നാല് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചുകൾ, ഓരോന്നിനും ഒരു നിയമ പോയിന്റിൽ ഒരു വീക്ഷണം സ്വീകരിക്കുമ്പോഴോ, മൂന്ന് ജഡ്ജിമാർ അടങ്ങുന്ന ഒരു ഫുൾ ബെഞ്ച് വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണം സ്വീകരിക്കുമ്പോഴോ ഇതേ അപാകത ഉണ്ടാകുന്നു. എല്ലാ ജഡ്ജിമാരും സമാന അധികാരപരിധിയിലുള്ളവരാണെങ്കിൽ പോലും , മുൻ കേസിൽ നാലോ അഞ്ചോ ജഡ്ജിമാരുടെ അഭിപ്രായത്തെക്കാൾ രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ അഭിപ്രായവും രണ്ടാമത്തെ കേസിൽ എട്ട് അല്ലെങ്കിൽ പത്ത് ജഡ്ജിമാരുടെ അഭിപ്രായത്തെക്കാൾ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ അഭിപ്രായവും നിലനിൽക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ മുഴുവൻ ബെഞ്ചുകളിലും സംഖ്യാശക്തിയുടെ ശ്രേഷ്ഠത എന്ന തത്വം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെതിരെ ഈ അപാകത ഒരു സാധുവായ വാദമാക്കാൻ കഴിയില്ല. മുകളിൽ ഞാൻ ഇതിനകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, നിയമത്തിന് വഴക്കം നൽകുകയും, സുപ്രീം കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നൽകാത്ത പക്ഷം, അവ വെല്ലുവിളിക്കപ്പെടുന്നതിൽ നിന്ന് മുക്തമായതും അഭേദ്യമാകുന്നതുമായ ഹൈക്കോടതിയുടെ തെറ്റായ തീരുമാനങ്ങൾ ടി കോടതിക്ക് തന്നെ തിരുത്തുന്നതിനായി അതിന്റെ തന്നെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ തന്നെ എളുപ്പ സംവിധാനവും നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു തത്വമാണ് സംഖ്യാശക്തിയുടെ ശ്രേഷ്ഠത എന്ന തത്വം ." (ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു).

എഫ്. ***സെൻട്രൽ ബോർഡ് ഓഫ് ദാവൂദി ബോറ കമ്മ്യൂണിറ്റി മുതൽപേർ v. മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം മുതൽപേർ***[18] എന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ വിധിന്യായത്തിൽ ഈ കോടതിയുടെ മുമ്പുള്ള ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് ***യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ മുതൽപേർ v. രഘുബീർ സിങ് (മരിച്ചു) എൽ ആർസ് മുതൽപേർ***[19] എന്ന കേസിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിച്ചതും വിധിച്ചതുമായത് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു .

"10. മുൻപുള്ള വിധിന്യായങ്ങൾ ബാധകമാകും എന്നുള്ള സിദ്ധാന്തത്തെക്കുറിച്ചും പരാമർശിച്ചു. ഷേർ സിംഗ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ് [(1983) 2 എസ് സി സി 344 : 1983 എസ് സി സി (ക്രി) 461] പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ന്യായാധിപന്മാർ നിരീക്ഷിച്ചത്, സൗകര്യാർത്ഥം കോടതി രണ്ടും മൂന്നും ജഡ്ജിമാരുടെ ഡിവിഷനുകളിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, രണ്ട് ജഡ്ജിമാരുടെ ഒരു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് മൂന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചുകളുടെ തീരുമാനങ്ങൾ അസാധുവാക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അത് അനുചിതമായിരിക്കും എന്നാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അച്ചടക്കത്തിനും മുൻവിധികൾ ബാധകമാകുന്നതിനുമുള്ള സിദ്ധാന്തത്തിനും മാത്രമല്ല, നിയമ സന്ദർഭങ്ങളിലെ തീരുമാനങ്ങളിൽ പൊരുത്തക്കേടിനും കാരണമാകും; നിയമത്തിന്റെ വികസനത്തിലെ സ്ഥിരതയും ഉറപ്പും കൂടാതെ അതിന്റെ സമകാലീന സ്ഥിതിയും – രണ്ടും ഉടനടി അപകടകരമായിരിക്കും.

18 (2005) 2 എസ് സി സി 673

19 (1989) 2 എസ് സി സി 754

xxxx xxx

12. കക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി മുതിർന്ന അഭിഭാഷകർ സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിക്കുകയും മുകളിൽ പറഞ്ഞ തീരുമാനങ്ങളിൽ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചുകൾ നിർദ്ദേശിച്ച നിയമം പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം, നിയമപരമായ നിലപാട് ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സംഗ്രഹിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു:

(1) വലിയ അംഗബലമുള്ള ഒരു ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച തീരുമാനത്തിൽ ഈ കോടതി നിർദ്ദേശിച്ച നിയമം, കുറഞ്ഞ അംഗബലമുള്ളതോ തുല്യബലമുള്ളതോ ആയ ഏതൊരു തുടർന്നുള്ള ബെഞ്ചിനെയും ബാധ്യസ്ഥമാക്കുന്നു.

(2) കുറഞ്ഞ അംഗബലമുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിന് വലിയ അംഗബലമുള്ള ഒരു ബെഞ്ച് എടുത്ത നിയമത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തോട് വിസമ്മതിക്കുവാനോ വിയോജിക്കാനോ കഴിയില്ല. സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ, കുറഞ്ഞ അംഗബലമുള്ള ബെഞ്ചിന് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത് ചീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുകയും വിഷയം പരിഗണനയ്ക്ക് വന്ന ബെഞ്ചിനേക്കാൾ വലിയ അംഗബലമുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിന് മുന്നിൽ കേൾക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. തുല്യശക്തിയുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിന് മാത്രമേ മുൻ ബെഞ്ച് എടുത്ത വീക്ഷണത്തിന്റെ കൃത്യതയെ സംശയിക്കുന്ന അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അനുവാദമുള്ളൂ, അപ്പോൾ നിയമത്തിന്റെ കൃത്യത സംശയിച്ചു കൊണ്ട് തീരുമാനം പുറപ്പെടുവിച്ച ബെഞ്ചിനേക്കാൾ വലിയ ഒരു കാഠം അടങ്ങുന്ന ഒരു ബെഞ്ചിന്റെ മുൻപിൽ വിഷയം വാദം കേൾക്കുന്നതിനായി വയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

(3).....

ജി . ഏറ്റവും വലിയ അംഗസംഖ്യയുള്ള ഒരു ബെഞ്ച് എടുക്കുന്ന തീരുമാനം, കുറഞ്ഞതോ തുല്യമോ ആയ അംഗസംഖ്യയുള്ള ഏതൊരു ബെഞ്ചിനും ബാധകമാകുമെന്നതാണ് നിഗമനം (1). ഒരു പ്രത്യേക വീക്ഷണം സ്വീകരിച്ച ജഡ്ജിമാരുടെ എണ്ണമല്ല, മറിച്ച് ബെഞ്ചിന്റെ ബലമാണ് പ്രസക്തമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, കുറഞ്ഞ അംഗസംഖ്യയുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിന് വലിയ അംഗസംഖ്യയുള്ള ഒരു ബെഞ്ച് എടുത്ത നിയമത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തോട് വിസമ്മതിക്കുവാനോ വിയോജിക്കാനോ കഴിയില്ലെന്ന് ഉപസംഹാരം (2) വ്യക്തമാക്കുന്നു. വിഷയം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ബെഞ്ചിന്റെ ശക്തിയെയാണ് കാഠം എന്നാൽ അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

എച്. അതിനാൽ, ഒരു പ്രത്യേക വീക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്ന ജഡ്ജിമാരുടെ സംഖ്യാബലം പ്രസക്തമല്ലെന്ന് ശരിയായി നിഗമനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ ബെഞ്ചിന്റെ ബലം വിധിന്യായത്തിന്റെ ബന്ധന സ്വഭാവത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നു.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ

(സഹായിച്ചത് : ദീപക് പൻവർ , എൽ സി ആർ എ) പരാമർശം തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു

[2022] 15 S.C.R 516

iകുറിപ്പ്: ഈ വിഷയത്തിൽ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വിധിന്യായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു - ഒരു വിധിന്യായം ജസ്റ്റിസ് ഇന്ദിര ബാനർജി, തനിക്കുവേണ്ടിയും, ജസ്റ്റിസിന് വേണ്ടിയും സൂര്യകാന്ത്, ജസ്റ്റിസ് എം.എം. സുന്ദരേഷ്, ജസ്റ്റിസ് സുധാൻഷു ധൂലിയ എന്നിവർക്ക് വേണ്ടി നൽകിയത് ; മറ്റൊന്ന് ജസ്റ്റിസ് ഹേമന്ത് ഗുപ്ത പുറപ്പെടുവിച്ചു.